

Azurna obala, Provansa, Andora 2004

Odločili smo se, da si za dopust najamemo avtodom. Do zdaj smo vedno kampirali s prikolico, tako da je bil avtodom za nas nova stvar. Ker je zgodaj jeseni manj gužve, vreme pa je še vedno toplo in seveda, ker je nižja tarifa ☺, smo se odločili za mesec september. Želeli smo si dogodivščin, sanjalo pa se nam ni koliko jih bomo res doživeli. Doživeli smo v bistvu vse. Od vloma do prometne nesreče. Kar pa nas ni oviralo, da si ne bi omislili svoj avtodom in letos ga že imamo.

Za prvo pot smo si izbrali južno Francijo in Španijo. Ker je bilo le 10 dni časa, je bilo vse skupaj namenjeno bolj »dirkaškemu« dopustu in spoznavanju avtodomarskega sveta. Okvirni načrt je bil čimprej skozi Italijo do Monte Carla, potem gor proti kanjonu Verdon, od tam proti Andori, iz Andore do Barcelone in nazaj. Ker je bil načrtovani program že od začetka obsojen na rebalans, smo pač sproti prilagajali destinacije.

1.dan (470km), Primož – Brescia

Ker je bilo potrebno dopoldan še v službo smo se na pot podali sredi sončnega jesenskega popoldneva. Cilj je bil, priti čim dlje oz. pustiti za sabo čim več dolgočasne Italije. Pred mejo smo še zadnjič napolnili rezervoarje, kupili varnostni brezrokavnik in šibali dalje. Prišli pa smo do okolice Brescie, ko je bila ura ena zjutraj in se odločili, da bomo prespali na bencinski črpalki, zraven vhoda v restavracijo. Noč je bila mirna.

2. dan (490 km), Brescia – Genova – Imperia – San Remo – Monaco – Cannes – Grasse

Cilj za ta dan je bil ogledati si Monaco in prespati nekje v okolici mesta Grasse. No začelo se je vse po planu. Nobene gužve na avtocesti, lep dan. Po mnogih kilometrih DOLGOČASNE italijanske avtoceste smo pri San Remu zavili na obmorsko cesto, ki pelje skozi številna obmorska mesta. Če se vam mudi, vam tega ne priporočam, ker je kot bi se vozil skozi Portorož. Mi smo bili še vedno znotraj našega plana, tako da smo si do dobra ogledali obalo od San Rema do Mentona, kjer smo se za hip ustavili na italijansko-francoski meji oz. kar je pač ostalo od nje.

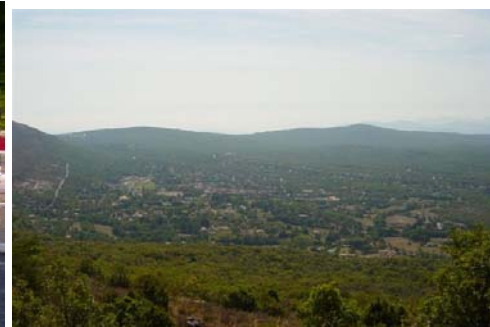
En nasvet za vse, ki imate namen obiskat Monte Carlo. Parking je skoraj nemogoče najti, vsaj za avtodom. Naredili smo vsaj 5 krožnih voženj po centru, pa brez uspeha. Kolikor je meni znano je v samem centru zgolj ena (podzemna) parkirna hiša za avtodome, pa še ta je bila polna. Ko je postalo jasno, da z ogledom Monaca ne bo nič, smo se zapeljali malo ven nazaj proti Mentonu oz. do pečine nad Monaco Beach hotelom. Tam je en zasilni parking, ne vem čemu je namenjen, ampak tam je že bil en avtodom in smo parkirali zraven. Čas kosila. Do plaže vodijo strme stopnice, se pa splača pokukat v svet bogatih. Denar je zaznati povsod, še posebej na parkingu. Ko smo se sprijaznili, da z ogledom kneževine ne bo nič, smo se pozno popoldan zapeljali naprej proti mestu Grasse, poznanemu po izdelovanju parfumov. Iskali smo kamp, a ga nismo našli. Ok, smo ga, ampak dostop do njega je bil možen samo peš. Sledili smo smerokazu in zavili kar nekaj kilometrov dol z glavne ceste. Na koncu se je izkazalo, da je pristop do kampa tako strm, da bi se še z osebnim težko pripeljal dol in nazaj. Ker se je vmes že stemnilo nam ni ostalo drugega, kot da prespimo v samem mestu. Tu pa spet poznana zgodba Nikjer prostora! Na zadnje smo pristali ob cesti in prespali tam. Ko zdaj razmišljam za nazaj, bi bila verjetno vsa zgodba

3. dan (250 km), Grasse - St. Vallier de Thiey – Comps – Moustiers Ste Marie – Riez – Pertuis – Apt

Tretji dan je bil dan počitka, nič več divjanja na okoli. Pot smo nadaljevali po cesti N85, proti Castellane. Odločili smo se, da si kanjon Verdon ogledamo po južni strani, ki naj bi bila, po zagotovilih Lonely planeta bolj atraktivna. Na poti do tja smo se ustavili v majhni, simpatični vasi St. Vallier de Thiney. Res simpatični, meni celo najbolj od vseh krajev, ki sem jih spoznal na potovanju. Urejena okolica, dopoldanski vrvež na tržnici ob glavni ulici, »old style« gostilne, vse to daje vasi poseben provanski čar. Pa še prvič se je zgodilo, da nismo imeli težav s parkingom.

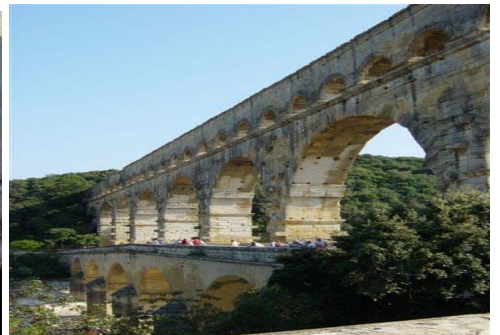
še

Po krajšem postanku smo pot nadaljevali mimo Manusquea do mesta Apt v nacionalnem parku Luberon, kjer je bil planiran zaključek dneva. Poiskali smo si kamp par kilometrov ven iz mesta. Super kamp. Umirjen, vsaj v posezoni (septembra). Notri je bilo nekaj nizozemskih penzionistov. Urejene sanitarije, prijazen receptor, ki se trudi celo z nekaj besedami slovenščine. Najbolj mi je v spominu ostalo nekaj, kar sem prebral v hišnem redu kampa ... nekaj v smislu »takšni so pogoji, če vam ne odgovarja tamle so vrata«, heheheh. Noč je bila mirna.

4. dan (350 km), Apt - Sault – Carpentras – Avignon – Sete – Agde – Bezires – Narbonne

Dopoldan smo se po malo krožne vožnje po Aptu zaradi čudnih označb, zapeljali proti Mt. Ventoux (najvišja gora Provanse, 1909 m). Goro smo obvozili po južni strani, kjer je speljana lepa gorska cesta. Zgodaj popoldan smo prispeli v Avignon. Parking smo našli v družbi drugih avtodomarjev, 500 m ven iz centra, desno čez most. Na eni strani je avtokamp, na drugi strani pa velik parking. Do centra mesta je 10 minut hoje. Po mestu, ki je obdan z visokim obzidjem, so glavne znamenitosti in poti lepo označene, mi smo ga prehodili peš, lahko pa se popeljete tudi z turističnim vlakcem. Avignon je najbolj poznan po mostu, ki sega samo do pol reke (Pont St Benezet) in impresivnih papeški palači. Po kosilu smo se odpravili naprej. Naslednji cilj je bil Andorra. Do mesta Sete smo se zapeljali po avtocesti. Na splošno smo po Franciji zelo malo uporabljali avtoceste. Imajo zelo dobre vzporedne ceste, ki omogočajo visoko potovalno hitrost, pa še zastoj so. Edino krožišče se malo naveličaš. Od mesta Sete do Agde teče cesta po sipini. Na obeh straneh je morje in mnogo je avtodomov parkiranih za cesto. Ker je bila ura že prepozna za spanje v kampu smo se odločili, da pač peljemo dokler se nam bo dalo in prespimo na počivališču. Proti španski meji je pričelo deževati, tako da smo se ustavili na počivališču v bližini kraja Narbone. V preteklih dneh smo dobili občutek varnosti, zato smo se preveč nonšalantno pripravili na spanje. Ponoči so nas oropali oz. hoteli so nas. Revez nam je odnesel 15 € drobiža, ki smo jih imeli pripravljene za plačevanje avtoceste, pa še bežati je moral. Si jih je kar zaslužil. Pusti pa takšna izkušnja zelo neprijeten občutek, ki se ga težko znebiš. Je bila pa poceni šola za naslednjič.

5. dan (490 km), Narbonne – Sigean – Perpignan – Mount-Louis – Bourg Madame – C. de Puymorens - Pas de la Casa – Andorra La Ville – Saint Julia de Loria – Ripoll – Olot – Figueres – Portbou – Argeles sur Mer

Zjutraj smo se po neprespani noči odpeljali naprej proti Andorri. Ugotovili smo, da bi nam pot v Barcelono vzela preveč časa, pa tudi en dan je premalo, da si lahko takšno mesto ogledaš. Drugi argument pa je bil sloves Barcelone, da ti ukradejo pač vse kar je možno. Tako, da je padla odložitev, da se zapeljemo do Andore in potem po španski strani mimo Figueresa vrnemo nazaj na francosko obalo. Ni nam bilo žal. Pot, ki vodi v pirinejsko državo je čudovita. Izbrali smo krožno vožnjo iz Perpignana do Andorre in po španski strani nazaj na obalo. Ceste so lepe, široke, za tiste, ki ne marate serpentin, sta na voljo tudi dva tunela, ki bistveno skrajšata pot. Ampak, s tem zamudite glavni čar gorske države. Mejo prečkate pred prelazom Pas de la Casa, kjer spoznate vse kar Andora nudi. Nešteto trgovinic, smučarske žičnice, krave na cesti in poceni gorivo. Vzeli smo si pavzo za hiter ogled vasice in kosilo. Odločili smo se, da se izognemo tunelu in pot proti glavnemu mestu nadaljujemo čez prelaz. Še pred tem pa zavili na bencinsko črpalko in napolnili rezervoar za 0,63 € za liter nafte. Človeka prime, da bi si še v žep kaj nalil in imel za domov. V glavno mesto Andorra la Vella smo prispeli zgodaj popoldan in se po krožni vožnji odločili, da poiščemo kamp, kjer bomo prespali. Našli smo ga v sosednjem kraju Sant Julia de Loria. Lep, miren in urejen kamp tik ob reki. Izpred njega vozi avtobus v glavno mesto. Naslednji dan mo si ogledali še trgovino z motoristično opremo, ki jih tam ne manjka in nadaljevali pot proti Španiji. Na Španski meji je poostren nadzor. Carinik pogleda vsak avto, režim je takšen da parkiraš in počakaš da carinik pregleda ali

skrivaš alkohol ali cigarete. Do obale smo se peljali po Španski strani skozi Ripol, Olot do kraja Portbou, kjer je bila nekoč meja med Španijo in Francijo in ogromen železniški terminal. Prespali smo v turističnem kraju Argeles sur Mer.

6. dan (330 km), Argeles sur Mer – Bezires – Montpellier – La Grande Motte – Aigues Mortes – St. Remy

Zjutraj smo prvo odpravili iskat servis za Peugeot ali Fiat, da bi zamenjali trikotno steklo oz gumico, ki jo je poškodoval vlomilec. Ni bilo uspeha. Vmeš smo se še vstavili na policijski postaji v Sigeanu, kjer smo prijavili vlom v vozilo. A se kdo spominja filma Žandar iz St. Tropeza? V živo so ravno takšni. Mala vaška policijska postaja, v nizki vrstni hiši, notri pa možje v kremastih uniformah in kapah. Prijazni, le angleščina jim dela probleme. Servis, ki je imel na zalogi gumico smo našli šele v Montpellieru, zamenjali smo jo sami in avto je bil spet takšen kot je potrebno. Popoldan smo prispeli v St. Remy de Provence in tam poiskali kamp.

7. dan (335 km), St. Remy - Les Baux – Salon de Provence – La Ciotat - Hyeres – St. Tropez – Frejus – Nice

Zjutraj smo se odpravili na ogledat Les Baux. Parkirali smo kar na avtobusni postaji pod vznožjem graščine. Ker se uradno za obiskovalce odpre šele ob 8:00, mi pa smo bili tam že par minut prej, smo si zadevo ogledali brezplačno. Na vrh nekdanjega gradu peljejo ozke, kamnite, srednjeveške uličice. Naslednji postanek je bila plaža pred St. Tropezom, kjer smo si privoščili kosilo. Dan pa smo zaključili v kampu pri Nici.

8. in 9. dan (905 km), Nice – Monaco – Primož

Plan za predzadnji dan Oglad knježevine Monaco in naprej do Gardskega jezera. Plan se je porušil že po pol ure vožnje, v tunelu pred Monacom (La Turbia). Od zadaj nas je nasadil Francoz z kombijem. Kako mu je to uspelo mi ne bo nikoli jasno. Verjetno tudi njemu ne. Imeli smo srečo, da nas je zadel v smeri vožnje in avto ni preveč zanihal. Poškodoval je zadnji del kamperja, na našo srečo nič usodnega glede voznosti vozila. Sledila je sladko-grenka komedija z francozi in njihovem obvladovanju tujih jezikov. Izpolnili smo evropsko poročilo o prometni nesreči, francoskega, ker nam najemodajalec slovenskega ni dal zraven. Ker avto ni bil naš in ker je kasko zavarovan, smo v izogib kasnejšim težavam s slovensko zavarovalnico, zahtevali prihod policistov in policijski zapisnik. Toda, v Franciji, če ni prometna nesreča z hudimi telesnimi poškodbami policisti ne pridejo. Klicali smo na AMZS, kaj nam svetujejo in dežurna gospa je uspela svetovati samo to, da naj pokličemo policijo. Zakaj človek plačuje članstvo plus, če ti ob prometni nesreči ne znajo svetovati. Z kopijo poročila o prometni nesreči smo se oglasili na policijski postaji v kraju La Turbia. Še en prijazen policist, z eno razliko, znal je angleško. Prevedel je, kaj je francoz napisal na poročilo in poudaril, da je krivda nesporno na njegovi strani. V Monacu smo parkirali avtodom na zapuščenem parkirišču nad hotelom Monaco Beach. Od tam smo se z avtobusom odpravili v mesto in ga prehodili peš, muzejev si nismo ogledovali, bolj nas je zanimal sam utrip mesta, si privoščili kavo pred Casinojem in se peš, ob obali, vrnili do kamperja. Zgodaj popoldan smo se odpravili proti Gardskemu jezeru in si na poti pogruntali, da je vseeno, če se zapeljemo kar do doma in tako prispeli domov malo po tretji uri zjutraj.

Slike

- Slika 1: Menton (italijansko-francoska meja)
- Slika 2: Menton
- Slika 3: Monaco (parking privat plaže)
- Slika 4: Monaco Beach hotel
- Slika 5: Monaco
- Slika 6: Grasse
- Slika 7: St. Vallier de Thiey
- Slika 8: St. Vallier de Thiey
- Slika 9-13: kanjon Verdon
- Slika 14: Apt (kamp)
- Slika 15: sivka

- Slika 16-18: Avignon
- Slika 19: Pont du Gard
- Slika 20-21: cesta proti Andorri
- Slika 22-23: Pas de la Casa
- Slika 24: St. Julia de Loria
- Slika 25: Andorra la Vella
- Slika 26: pokrajina Španije
- Slika 27: španska obala
- Slika 28: Portbou
- Slika 29: španska obala
- Slika 30-31: Argeles sur mer
- Slika 32-34: Les Baux
- Slika 35-36: azurna obala
- Slika 37: ko te napade francoz

